

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jany Baricovej **v právnej veci navrhovateľky S., občianskeho združenia**, so sídlom v B., IČO: X., *zastúpenej Mgr. R., bytom B, T. proti odporcovi Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky* so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti postupu s rozhodnutia odporcu č. VVS/1-900/90-10589 zo dňa 13.11.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. VVS/1-900/90-10589 zo dňa 13.11.2008 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom zo dňa 15.12.2008, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporcu č. VVS/1-900/90-10589 zo dňa 13.11.2008, doručeným v ten istý deň Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, sa navrhovateľka domáhala zrušenia označeného rozhodnutia v plnom rozsahu. Napadnutým rozhodnutím odporca podľa § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 83/1990 Zb.“) rozpustil občianske združenie S. pre porušovanie § 4 písm. a/ a b/ citovaného zákona.

Navrhovateľka v opravnom prostriedku poukázala na to, že upozornenie odporcu v zmysle § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb. jej bolo doručené 18.11.2008 a odporca vydal rozhodnutie už dňa 13.11.2008, t. j. 5 dní pred doručením upozornenia, vzhľadom k čomu v čase vydania napadnutého rozhodnutia nemohla reagovať na upozornenie a ani ukončiť údajnú protiprávnu činnosť. Namietala, že odporca v upozornení neuviedol, akým spôsobom a akými konkrétnymi skutkami vyvíja navrhovateľka činnosť, ktorej cieľom je rozniecovať nenávisť a neznášanlivosť z národnostných, rasových, náboženských a politických dôvodov sledujúc dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi, a ani nekonkretizoval, ktoré zákony či ustanovenia ústavy navrhovateľka porušuje, pričom upozornenie neobsahovalo žiadne dôkazy alebo iné argumenty. Z uvedených dôvodov nebola podľa navrhovateľky splnená zákonná podmienka na vydanie napadnutého rozhodnutia, nakoľko odporca podľa nej nemohol vychádzať zo skutočnosti, že navrhovateľka neupustila od protiprávnej činnosti, pretože táto nemala v tom čase možnosť na upozornenie reagovať a ani neskôr po doručení upozornenia nemohla vedieť, od akej konkrétnej protiprávnej činnosti má upustiť. Navrhovateľka mala za to, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočné, nakoľko rovnako ako upozornenie neuvádza, čím konkrétne naplnila navrhovateľka zákonné dôvody na rozpustenie ani ktoré konkrétne ustanovenie ústavy, zákonov alebo iných všeobecne záväzných predpisov svojou činnosťou porušuje, rovnako neobsahuje žiadne dôkazy alebo argumenty na podporu výroku rozhodnutia. Navrhovateľka považovala tvrdenie odporcu, že „propaguje protižidovské a protiľudské konanie Dr. T., znevažuje postavenie osôb iných rás a národnostných menšín a tým šíri neznášanlivosť a nenávisť v občianskej spoločnosti“, za subjektívne konštatovanie, nakoľko odporca neuviedol, akými konkrétnymi slovami, obrazmi, videozáznamami alebo inými spôsobmi by k tejto propagácii resp. znevažovaniu malo dochádzať. Navrhovateľka tiež namietla tvrdenie odporcu, že v rámci svojich cieľov rozniecuje nenávisť a neznášanlivosť z národnostných, rasových, náboženských a politických dôvodov, nakoľko toto sa nezakladá na pravde. Uviedla, že sa nestotožňuje s akýmkoľvek výrokmi, vyhláseniami alebo skutkami, ktorých cieľom je rozniecovať nenávisť a neznášanlivosť z národnostných, rasových, náboženských a politických dôvodov, podporovať násilie alebo inak porušovať ústavu a zákony. Konštatovala tiež, že mala registrovanú len jednu internetovú stránku [W.](#), ktorá bola v roku 2005 zrušená, a na obsah iných stránok nemá vplyv. Podľa navrhovateľky preto neboli zákonné dôvody na rozpustenie občianskeho združenia ustanovené v § 4 písm. a/ a b/ zákona č. 83/1990 Zb. naplnené.

Odporca v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku zo dňa 27.2.2009 poukázal na to, že po rozpustení politickej strany S. – N. rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sž 79/2005-54, boli aktivity osôb

v nej združených prenesené na občianske združenie s rovnakým názvom a predmetom činnosti značne všeobecnejším, avšak nacionalisticky zameraným na podporu a rast jej členov, Slovákov slovenskej národnosti. Odporca uviedol, že vzhľadom na rastúcu početnosť aktivít navrhovateľky, ako organizovanie pochodov, zrazov a spomienkových stretnutí pri príležitosti výročí slovenských dejateľov aktívnych na úseku protižidovských a protiludských konaní, požiadal Ústav štátu a práva Slovenskej akadémie vied o zaujatie stanoviska k obsahu periodika P. vydávaného navrhovateľkou z hľadiska popierania alebo obmedzovania osobných, politických alebo iných práv občanov pre ich národnosť, pohlavie, rasu, pôvod, politické alebo iné zmýšľanie, náboženské vyznanie a sociálne postavenie, roznecovanie neznášanlivosti a nenávisti, podporovania násilia alebo porušovania ústavy a zákonov Slovenskej republiky, z odborného stanoviska ktorého vyplynulo, že obsah časopisu je z hľadiska § 4 písm. a/, b/ zákona č. 83/1990 Zb. takým, ktorý lžou, polopravdami a zavádzaním má tendenciu vzbudzovať a živiť neznášanlivosť a nenávisť medzi občanmi a popierať osobné a politické práva určitej skupiny ľudí. Odporca poukázal na to, že podľa informácie z 26.3.2008 zverejnenej na internetovej stránke [W](#) obsiahnutej v článku „S.“ navrhovateľka rozširuje politicko-spoločenský časopis P. a iné tlačoviny a knihy prinášajúce necenzurované informácie a zamlčované fakty obsahujúce neskreslený pohľad na našu históriu, politiku a súčasnosť. Poukázal tiež na to, že navrhovateľka iniciovala aj vznik niekoľkých internetových stránok, mimo iných aj vlastný blog, ktorý prináša necenzurované informácie a správy. Uviedol, že na základe týchto skutočností vyzval dňa 7.11.2008 navrhovateľku podľa § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb., aby upustila od činnosti, ktorej cieľom je roznecovať nenávisť a neznášanlivosť z národnostných, rasových, náboženských a politických dôvodov s dodatkom, že v prípade pokračovania v uvedenej činnosti bude združenie rozpustené. Odporca konštatoval, že pokusy o osobné doručenie výzvy dňa 10.11.2008 do sídla navrhovateľky a aj na adresu bydliska jej štatutárneho zástupcu boli neúspešné, a preto bola výzva zaslaná navrhovateľke poštou, a následne rozhodnutím zo dňa 13.11.2008 bolo združenie rozpustené s odôvodnením šírenia informácií, ktoré podnecujú nenávisť a neznášanlivosť z národnostných, rasových, náboženských a politických dôvodov na internetovej stránke [W](#) a [W](#). Poukázal na to, že podklady preukazujúce uvedené skutočnosti sú založené v spisovom materiáli. K námietkam navrhovateľky na všeobecnosť výzvy odporca považoval za potrebné uviesť, že všetky aktivity navrhovateľky sú striktne nacionalistické a ich charakter a povaha tvoria základný pilier existencie združenia, čo bolo i je známe všetkým jej členom, pretože to neskrývane deklarujú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 12 ods. 3 písm. c/ vety tretej zákona č. 83/1990 Zb.

preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu odporcu podľa ustanovení prvej a tretej hlavy piatej časti O.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné zrušiť.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania bolo rozhodnutie vydané odporcom príslušným na konanie podľa § 12 ods. 3 zákona č. 83/1990 Zb. v spojení s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov pod č. VVS/1-900/90-10589 dňa 13.11.2008, ktorým podľa § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb. rozhodol o rozpustení občianskeho združenia – navrhovateľky pre porušovanie § 4 písm. a/ a b/ citovaného zákona. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že pod cieľmi uvedenými v schválených stanovách zo dňa 12.9.2003 navrhovateľka vyvíjaním činnosti prostredníctvom pochodov a šírením informácií cez internetovú stránku [W.](#) a [W.](#) roznecuje nenávisť a neznášanlivosť z národnostných, rasových, náboženských a politických dôvodov, čím sleduje dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a zákonmi, v rámci ktorých propaguje protižidovské a protilidské konanie Dr. J., znevažuje postavenie osôb iných rás a národnostných menšín a tým šíri neznášanlivosť a nenávisť v občianskej spoločnosti, a že vyvíjanie uvedených činností bolo zo strany odporcu jednoznačne preukázané a keďže navrhovateľka i po písomnom upozornení listom zo dňa 7.11.2008, ktorým bola súčasne vyzvaná, aby od uvedenej činnosti upustila, pokračuje v tejto činnosti, bolo potrebné rozhodnúť o rozpustení združenia.

Z predloženého administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že listom zo dňa 7.11.2008 odporca z dôvodu, že zistil, že navrhovateľka vyvíja činnosť, ktorej cieľom je roznecovať nenávisť a neznášanlivosť z národnostných, rasových, náboženských a politických dôvodov, čím sleduje dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi, podľa § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb. upozornil a vyzval ju, aby od takejto činnosti upustila s tým, že ak občianske združenie bude v uvedenej činnosti naďalej pokračovať, odporca ho rozpustí. Podľa pripojenej doručky prevzal vyššie uvedené upozornenie adresované navrhovateľke jej štatutárny zástupca dňa 18.11.2008, pričom zásielka bola uložená na pošte dňa 13.11.2008.

Ďalej súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že navrhovateľka na predmetné upozornenie reagovala podaním zo dňa 18.11.2008 doručeným odporcovi 20.11.2008 uvádzajúc, že po preskúmaní činnosti združenia jej orgánmi sa síce podarilo nájsť niektoré vyhlásenia orgánov, organizácií, inštitúcií a verejných činiteľov, ktoré však nemajú oprávnenie hovoriť a ani konať v mene navrhovateľky, a s ktorými sa nestotožňuje, ale žiadnu inú evidenciu činnosti popisovanú v upozornení. Vzhľadom na podozrenie

a odporcom vyslovené tvrdenie žiadala navrhovateľka odporcu o súčinnosť pri odhaľovaní takejto činnosti domnievajúc sa, že môže ísť o kriminálne, prípadne konšpiračné živly vystupujúce v mene navrhovateľky, o ktorých nemá žiadnu vedomosť a ani ich nekontroluje. Zároveň navrhovateľka odporcovi oznámila, že nevyvíja činnosť, ktorej cieľom je roznecovať nenávisť a neznášanlivosť z národnostných, rasových, náboženských a politických dôvodov, čím sleduje dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi Slovenskej republiky a jej činnosť v súlade so zákonom č. 83/1990 Zb., a že týmto má za to, že výzve a upozorneniu v plnej miere a bez výhrady vyhovela.

V administratívnom spise je obsiahnutý aj rozsiahly listinný materiál týkajúci sa monitoringu činnosti navrhovateľky.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu"). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p.).

Občania môžu zakladať spolky, spoločnosti, zväzy, hnutia, kluby a iné občianske združenia, ako aj odborové organizácie (ďalej len "združenia") a združovať sa v nich. Združenia sú právnickými osobami. Do ich postavenia a činnosti môžu štátne orgány zasahovať len v medziach zákona (§ 2 ods. 1, 3 zákona č. 83/1990 Zb.).

V zmysle § 4 písm. a/, b/ zákona č. 83/1990 Zb. nie sú dovolené združenia

- a) ktorých cieľom je popierať alebo obmedzovať osobné, politické alebo iné práva občanov pre ich národnosť, pohlavie, rasu, pôvod, politické alebo iné zmýšľanie, náboženské vyznanie a sociálne postavenie, roznecovať nenávisť a neznášanlivosť z týchto dôvodov, podporovať násilie alebo inak porušovať ústavu a zákony;

- b) ktoré sledujú dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi.

Podľa § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb. ak ministerstvo zistí, že združenie vyvíja činnosť, ktorá je v rozpore s § 4 alebo § 5; bez meškania ho na to upozorní a vyzve ho, aby od takej činnosti upustilo. Ak združenie v tejto činnosti pokračuje, ministerstvo ho rozpustí. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať opravný prostriedok na najvyšší súd republiky.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri preskúmaní rozhodnutia podľa § 1 ods. 2 a § 12 ods. 3 postupuje súd podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o preskúmaní rozhodnutí iných orgánov (§ 244-250 O.s.p.). Opravný prostriedok má odkladný účinok; ak sú pre to závažné dôvody, môže súd na dobu do právoplatnosti svojho rozhodnutia činnosť združenia pozastaviť. Po túto dobu smie združenie vykonávať len činnosť nevyhnutnú na plnenie svojich povinností podľa zákona. Súd rozhodnutie ministerstva zruší, ak neboli dané dôvody na zrušenie združenia.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu je nesporné, že odporca pred vydaním napadnutého rozhodnutia nepostupoval v súlade so zákonom tak, ako to upravuje a predpokladá ustanovenie § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb. a vo výzve, ktorú zaslal navrhovateľke, nešpecifikoval činnosti, ktoré navrhovateľka vyvíja a od ktorých má upustiť, a iba odcitoval príslušné zákonné ustanovenie, s ktorým by mala byť činnosť vyvíjaná navrhovateľkou v rozpore, čo je nepostačujúce z dôvodu neurčitosti a nevykonateľnosti predmetnej výzvy. Na to, aby adresát výzvy vedel podľa nej postupovať, je potrebné presné označenie činností, od ktorých má upustiť. V rozpore s citovaným ustanovením § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb. bol aj ďalší postup odporcu, keď vydal rozhodnutie o rozpustení združenia, i keď nemal vedomosť o tom, či navrhovateľke vôbec bolo doručené upozornenie s výzvou. S ohľadom na túto skutočnosť odporca v čase vydania rozhodnutia nemohol vedieť, či sa navrhovateľka oboznámila s obsahom upozornenia a či vôbec mala časový priestor na to, aby nepokračovala v činnosti, ktorá je v rozpore so zákonom. Zákonným predpokladom rozhodnutia o rozpustení združenia je, že pokračuje v protizákonnej činnosti napriek upozorneniu a výzve, aby od nej upustilo. Je neprípustné, aby o rozpustení združenia bolo rozhodnuté skôr, než bola táto zákonná podmienka splnená. Námietky navrhovateľky proti postupu odporcu boli preto v tomto smere dôvodné.

Rovnako je potrebné odporcovi vytknúť, že sa dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „správny poriadok“) upravujúcimi náležitosti rozhodnutia.

Konanie odporcu ako príslušného správneho orgánu zakotvené v zákone č. 83/1990 Zb. predstavuje k správneho poriadku ako všeobecnej úprave konania prebiehajúceho pred správnymi orgánmi osobitnú úpravu správneho procesu.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 a 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Vyššie citované zákonné náležitosti odôvodnenia napadnuté rozhodnutie odporcu neobsahuje. Preskúmané rozhodnutie odporcu je nedostatočne odôvodnené, a preto nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Toto rozhodnutie vo svojom stručnom odôvodnení neuvádza skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol odporca vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s vyjadreniami navrhovateľky k upozorneniu. Odôvodnenie rozhodnutia takto potom nezodpovedá ustanoveniu § 47 ods. 3 správneho poriadku.

Tento nedostatok rozhodnutia nemohol odporca odstrániť žiadnym svojím vyjadrením resp. odkazom na obsah administratívneho spisu, lebo týmto úkonom sa rozhodnutie odporcu v odôvodnení nezmenilo a jeho nezrozumiteľnosť sa neodstránila.

Je potrebné si uvedomiť, že správny orgán vydáva rozhodnutie pre účastníka konania, jeho rozhodnutie musí obsahovať všetky predpísané náležitosti a z jeho odôvodnenia musí byť najmä jeho adresátovi zrejmé, z akých skutkových okolností správny orgán vychádzal a akými právnymi názormi sa pri rozhodovaní riadil. Je nepostačujúce rozhodnutie odôvodniť tvrdeniami, ktoré nie sú podložené konkrétnymi skutočnosťami, podkladmi alebo dôkazmi. V prejednávanom prípade bude potrebné špecifikovať, na základe čoho odporca zistil, že združenie vyvíja činnosť, ktorá je v rozpore s § 4 alebo § 5 zákona č. 83/1990 Zb., pričom je nutné konkretizovať, o akú činnosť navrhovateľky sa jedná. Rozhodnutie o rozpustení občianskeho združenia je vážnym opatrením,

ktoré môže byť prijaté len na základe zákona a v súlade so základnými demokratickými princípmi, po dôslednom zvážení všetkých skutkových okolností, pričom musí existovať spoločenská potreba pre takýto zásah.

Podľa ustanovenia § 12 ods. 4 poslednej vety zákona č. 83/1990 Zb. súd rozhodnutie ministerstva zruší, ak neboli dané dôvody na zrušenie združenia. Inak vyjadrené, takéto rozhodnutie súdu prichádza do úvahy, pokiaľ zistí, že neexistovali zákonné dôvody pre rozpustenie združenia. V ostatných prípadoch súd postupuje podľa všeobecnej úpravy obsiahnutej v tretej hlave piatej časti O.s.p., t. j. v prípade, že zistí, že opravný prostriedok nie je dôvodný, rozhodnutie správneho orgánu potvrdí, inak (napr. v prípade, že neboli dané alebo splnené podmienky pre začatie konania o rozpustení združenia, v prípade väd konania správneho orgánu, v prípade nepreskúmateľnosti rozhodnutia, v prípade, že rozhodnutie trpí inými podstatnými formálnymi vadami a pod.) rozhodnutie zruší a vec vráti odporcovi na ďalšie konanie.

Je potrebné tiež pripomenúť, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti správnych rozhodnutí nie je meniť či dopĺňať vecnú alebo právnu argumentáciu rozhodnutia správneho orgánu, ktorú už jeho odôvodnenie malo obsahovať.

Pretože konanie odporcu o rozpustení združenia vykazuje podstatné porušenia zákonného ustanovenia § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb., v jeho konaní a postupe bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.), a rozhodnutie je tiež nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.), Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky neostalo iné, ako napadnuté rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ O.s.p. s použitím § 250l ods. 2 O.s.p. a v spojení s § 250q ods. 2 O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Vecou sa nemohol meritórne nezaoberať z dôvodu, že rozhodnutie odporcu bolo vydané predčasne a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

V ďalšom konaní, v ktorom je odporca viazaný vysloveným právnym názorom súdu (§ 250r O.s.p.), bude potrebné, aby dôsledne postupoval v súlade s § 12 ods. 3 písm. c/ zákona č. 83/1990 Zb. vo vyššie naznačenom smere a v prípade vydania nového rozhodnutia toto riadne a podrobne odôvodnil.

Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné k prejednávanej veci pripomenúť, že Slovenská republika je zvrchovaným, demokratickým a právnym štátom (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Z čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že ústava zakazuje pozitívnu aj negatívnu diskrimináciu z dôvodov, ktoré sú uvedené v tomto článku, t.j. so zreteľom na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo,

politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Preto vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia § 4 písm. a/ a b/ zákona č. 83/1990 Zb. prijímanie opatrení na zabránenie takéhoto znevýhodnenia je v súlade s čl. 12 ods. 2 ústavy, pokiaľ sleduje legitímny cieľ, a síce ochranu práv a slobôd iných, verejnej a národnej bezpečnosti, ako aj prevenciu pred trestnou činnosťou. Preto fyzické i právnické osoby majúce vedomosť o existujúcej právnej úprave a vedomé si následkov ich vyhlásení a prejavov v rozpore s ústavou a so zákonom, ktoré preukázateľne vyzývajú k deštrukcii demokracie, sa nemôžu úspešne dovolávať súdnej ochrany.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že úspešnej navrhovateľke ich náhradu nepriznal (§ 151 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), nakoľko okrem výdavkov spojených s osvedčením podpisov na splnomocnení (5,22 eur), ktoré nemožno považovať za účelne vynaložené trovy s ohľadom na skutočnosť, že zákon nevyžaduje úradne overený podpis splnomocniteľa na plnomocenstve. Navrhovateľka ďalšie trovy nevyčíslila a ani zo spisu iné trovy nevyplynuli. Preto súd nebol viazaný vyhláseným rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania navrhovateľke (§ 151 ods. 2 veta za bodkočiarkou O.s.p. a § 170 ods. 1 veta pred bodkočiarkou O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok (§ 250ja ods. 6 O.s.p.).

V Bratislave, dňa 1. júla 2009

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth